

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KEMAL BURKAY

DERSİM

ŞİİRLER

toplum yayınevi

DERSİM

DERSİM

Toplum Yayınları : 46

1 baskı Ağustos 1975

2. baskı Kasım 1975

- TOPLUM YAYINEVİ. Yöneten : Remzi İNANÇ
Yönetim yeri: Zafer Çarşısı, No. 18
Yenişehir — Ankara — Telefon : 25 20 07
- Kapak Üzerine: T. Dönmeç - A. Kaplan
- Dizgi: Asya, Baskı: İshak Matbaası

İÇİNDEKİLER

7	Kötürüm Şehrin Kapıları
9	Öcü
11	Noel Ağacı
12	Amerikan Askerinin Türküsü
14	Devrimcinin Türküsü
16	Gençlik Türküsü
17	Değirmencinin Oğlu
18	Ernesto Che Guevera
20	Bir Yasemin Kokusu
21	Eiderha ve Kozalak
30	Zulme, Çiçeklere v.s. Dair
32	Yado
35	Peşmerge
36	Namlular Çözer Bilmeceleri
38	İsyân
41	Durgun Suda Kavga
43	Otuzüçten Sonra Aşk
44	Buz Çiçeği
45	Dersim
57	Eski Aşklar
58	Ölüm ve Çiçek
59	Güneş ve Kar
60	Yolculuk
61	Dersim II
62	Dikenli Tel
64	Bir Gıllü Büyütmek Yok Mu?
66	Sonbahardan Çizgiler
70	Helin, Evin, Berivan
72	Koğuştaki Günler
74	Kukla
75	Serçe Kuşu
76	Umudu Nasıl Anlatmalı
77	Tutsakları Bekleyen Memed'in Türküsü
79	Hârçik Boyları

81	Bizim Dünyamız Geniştir
84	Ozanın Ölümü
85	Zindancıbaşı ve Ozan
86	O
87	Sarmaşık Çiçekleri
88	Bekleyiş
89	Yenileniş
90	Sevdam
91	Hey Kızıl Mantolu Kız
92	Yenik Değiliz
93	Orkestra
95	Gün Gelecek
96	Bilirsin
97	Şiir ve İnsan
98	Halin
99	Sen Benim La Jakondam
100	Portre
101	Geçmişe Çekim
102	Küçükçekmece
103	Geçmişte Bir Gece
106	Orkestra II
107	Dayanmak Benim Kaçınılmaz Maceram
109	Dönüş Yolu
111	Doğan Gün

KÖTÜRÜM ŞEHRİN KAPILARI

Sevda gibi taşıdım içimde
Bir tomurcuğun gerilimini
Kavgam
Güzel günler içindl

Kimi zaman
Bir törpü gibi iner sevdama
Şimşeğin dalına, şirrin kanodına
Nice dev uykulardan
Bataklıklardan geçip geldim de
Takılıp kaldım işte
Kötürüm şehrin kapılarına

Evrensel bir türküydüm
Bir çiçek köpüğüydüm
Mutluluğun ve hüznün ayrımında
Bir elma tadında ve ansızın Merih'te
Öylesine yansırđ hızım
Dağ eteklerine, sulara
Evren denizlerini aşıp geldim de
Takılıp kaldım işte
Kötürüm şehrin kapılarına

Bu «sesini kaybeden şehir»
Gözlerini ve umutlarını
Bu mavisiz
Şiirsiz
Yüreksiz şehir

Ama bilirim aptallığın toplamını
Bilirim
Taşa dönmüşen insanı
Her taş biraz çimendir ve bahar yeli
Her karanlık biraz ışıktır, biraz ışığın anlamı
Ve ey kötürüm şehrin kapıları!

Yine de bir sevda gibi taşıyacağım
İçimdeki tomurcuğun gerilimini
Kavgamı
Güzel günlere adoyacağım

Yüreğimi güneşlerde pişirdim
Göklere kazıdım özgürlüğümü
Amerika Amerika
Geçme benim göğümde

O saz kulübede
Çocuklarımla gözlerimi gizledim
Ornda uyur benim mavilerim
Dokunma

Pirinciler boy verir
Yaşamak çiçeklenir, sivrulur içimde
Bu benim otum, suyum, toprađım
Dokunma

Al sona ölüm
Amerika Amerika
Bunlar yılanları ülkemin
Çeliğe karşı
Bunlar bombuları ülkemin

Çikolotayı çiğnemedim
Püranı tütürmeden
Yataklara doymadan

Al sana ölüm varma ÷lkene
Varma Soygon gecelerine
Orda bekler ince bir kadın
Ve yıllarca önce kurulmuş umutlar
Varma

Dünyanın dört bir ucundan
New York'a yollar varır
Petrol, bakır ve plirinc
Ve çalınmış lakmalarımız
Öldür÷len çocuklarımızın gülümsemesi
Onlara varma

Hey gök gözlü sarışın ölüm
Amerika, Amerika
İki gözü iki kurşun
Sevgilerin, bebeklerin, güllerin öcüsü
Amerika, Amerika

NOEL AĞACI

Ajanstardan bir cam gibi düřtüler
Yılbaşı sabahıydı dünyamızda
Belki mışıl mışıl uykulardaydınız
Ardınızda yorgun gece
Belki gün doğmuştu gözlerinize
Oracıkta kırlann kuytusuna
Ajanstardan bir cam gibi düřtüler

Bunu otařlardan alıp getirdim
Bu camı süsleyin armağanlarla
Onu acıkla süsleyin, zencilerle
Ne yokısır krallar, prensesler
Tonkılarla, bilyeli bombalarla
Yeni ölmüştüler sımsıcak getirdim
Alın bu yürekleri, bu gözleri alın
Bunlar Vietnam'lı çocuklar, alın süsleyin
Size mutluluklar dilerim baylar

Demek hep çiçekler olur böyle
Senin dünyanda hidrojenler yok
Kurşuna dizilmez aşk ülkende

AMERİKAN ASKERİNİN TÜRKÜSÜ

**Bir mayıs gğne baksam
Bayveren ekinlere baksam
Çiçeklere, kuşlara baksam
Elleriime bakmam**

**Kuşlar gecer Vietnam Vietnam
Cocuklar oynor, kadınlar trk söyler
Boynunu uzotır yol boyunca çiçekler
Vietnam Vietnam**

**Ellerim gün ışığını kurşuna dizdiler
Cocuk gülüşlerini, kuş seslerini
Ellerim kurşuna dizdiler
Sonbahar türkülerini
Sıcaklığını geno kadınların
Umutunu tarla süren ihtiyarların
Elleriime bakmam**

Ben savaştım evlerle, kuşlarla, çiçeklerle
Ben öldürdüm sevdayı ve onuru
İki yanımda iki jandarma gibi salınan
Bu ellerle

Yüzyıllar geçip gitse de
Kavga bitse de
Kaliforniya'da, Misisipi'de, Oregon Gölü'nde
Kuşlar, çocuklar, şirirler, türküler
Gösterir ellerimi
Vietnam Vietnam

DEVİRİMCİNİN TÜRKÜSÜ

Kürt Reşit'in anısına

Ölüme karşı yaşamadır devrim
Devrim bir sabah
Devrim bir sürgün
Devrimci ki kan kırmızı bir güldür
Devrimcide bir kavgadır ölüm

Neye yarar bıçağa değmiyen bilek
Sevgiye ve kurşuna açılmayan yürek

Devrim bir türkû
Devrim bir evren
İster kederli, ister şen
Bir özsudur yürür geçer yaşamının içinden

Ben ki bir kurşun gibi sevmişim
Potinimi, sakalımı
Ben ki dağlara şiir vermişim
Potinim ve sakalım sevmiş kavgayı

Durma, durduğun yerde ölüm
Yürü çiçeklere, sürgünlere
Git savaşa gider gibi düşünlere

Neye yarar bıçoğa değmiyen bilek
Sevgiye ve kurşuna acılmayan yürek

Devrim bir türkü
Devrim bir evren
İster kederli, ister şen
Bir öz sudur yürür geçer yaşamının içinden

GENÇLİK TÜRKÜSÜ

Ben gencim sular doğurdu beni
Orada kayalara çarpan aydınlık sular
Orda ki gök gürültü ve şimşek şöleniydi
Yitmeye değmez anıların uğultusunda
Önce çiçekler yağuralım saçınızın baygın kokusunda
Ayaklarım çı çıplak
Öpüşlerim çı çıplak güneşler doğar kahkahamdan

Ben gencim ellerim zaman yeli
Balyozumu vururum çağların barikatına
Arapsoçlarına
Ve kedere
Bir kıvılcım bir gül bir umut
Bu yaşamının çılgınca dansında

Tutup hergün yaşamayı selamlamak
Gözlerimde tütüyor sevgilimin adı
Sevgilim yani suların sürüklediği yaprak
İşte sana varıyorum ille de bir yere varılacaksa
Gözleri nar çiçekleri açan sana
Ey öcü çağların kocakarısı
Balyozumu vurdum ve yaktım gök şimşekliğini
Telörgüleri çitleri aştım duvarlardan
Ayaklarım çı çıplak
Öpüşlerim çı çıplak güneşler doğar kahkahamdan

DEĞİRMENCİNİN OĞLU

Kırlarda keklik yumurtası toplayan
Ve avareliğini ısıklıkla çalan
Bir sevdalı değil artık değİrmencinin oğlu
Ve onun sevgilisi
Veremli bir kız değil artık

Viktorya bir yanımdı vardı
Sessiz vatan kuyularda
Hızlı kavgalar ünlüyor şimdi beni
Hayda!

İşte sevgilim
Bekliyor beni namluların kavşığında
Yirminci yüzyıl şarkısıdır bu
Ateşten adamların
Yufka yürekle söylenmez

Sen geç kalmış bir hüzünsün
Ondokuzuncu yüzyıl romanlarından
Ama kimseleri avutmuyor
Şimdi İntiharların güzelliği

Yirminci yüzyıl şarkısıdır bu
Ölüme güler yüze yürümek
Yaşamayı sevmemekten değil
Çocuklar ve güller için ölmek
Değİrmencinin oğlu

Viktorya kaldı uzaklarda
Hızlı kavgalar ünlüyor şimdi beni
Hayda!

ERNESTO CHE GUEVERA

Bir çiçek düştü And Dağlarında
Sarmala onu yüreğim
Sarmala ki yaşasın iyilik
Yaşasın yiğitlik, doğruluk, güzellik
Sar onu usulca o gelecektir

Tomurcuk açar olur Guevera
Su akar olur Guevera
Zaman olur, olur Guevera

Gök, o sonsuz gök, hepimizin
Bilsek yeryüzü hepimizin
Sevmek ve yaşamak bir yürekle
Bir damla kandan büyütüp bir cınarı
Toprağa düşen menekşeler

Bir gün son zincir k n l nca
Bar  n var nca yery z m
 imen yapraklarında hat rlay n
  zleri olacak Ernesto'nun
Kan   lacak açan g lde

Blr g y k gez n r, kurt ulur
Yasun tutar kaya
Yeryüzünün tüm dağlarında
Ayak sesleri olacak hat rlay n
Ernesto'nun

Tomurcuk a or olur Guevera
Su akar olur Guevera
Zaman olur, olur Guevera

BİR YASEMİN KOKUSU

Mezarlığın üstüne gün doğdu
Güller büyüdü
Yeşilli atılmış konserve kutularından
Karıştı cürümüş kâğıt kokusuna
Bir yasemin kokusu
Biliyorum herşey karmaşık ve yanyana
Ölüm ve hayat
Geçmiş ve gelecek
Ama güzeldi değerdi bütün o gözyaşlarına
Açlıklar
Sürgünler

Mezarlığın üstünde gün
Uzokta bıraktı çığlıkları
Herşey yeniden öpüşlere çağırıyor
Hadl geç gitsene çöplüklerden
Kendi doğrultunda su
Diyelim ki onlar anlamadılar
Karanlıkta kan kırmızı bir filiz
Biz bir evren büyüttükdük
Anlamadılar

Karıştı cürümüş kâğıt kokusuna
Bir yasemin kokusu
Ama güzeldi değerdi bütün o gözyaşlarına
Açlıklar
Sürgünler

I — Vietnam Güzeldir Hepimizden

Sesler geliyor yeryüzü çekirdeğinden
Toprak mı doğuruyor?
Sesler geliyor güneşten
Güneş mi doğuruyor?

Bir su delip karanlığı geçince
Bıçak kemiğe değince
Vietnam güzeldir hepimizden

Kim serpti bu çiçekleri geceye
Çanlar kimin için çalıyor
Geçmek varmış demek bu cehennemlerden
Bir sabah vakti açıp pencereyi
Gülümsemek varmış doğan güne

Denizler maviliğe susayınca
Ağaçlar bir öfkeye varınca
Vietnam güzeldir hepimizden

II — İnsanın Rüzgâr Oluşu

Rüzgâr gibi geçtiler sokaklardan
Ayaklarında doyumsuz bir koşu
Ayağım
Sen de ayak mısın

Rüzgâr gibi geçtiler sokaklardan
Kıvırcık ve isyankâr
Saclorım
Sen de bayrak mısın

Rüzgâr gibi geçtiler sokaklardan
Karanlığı delen iki kurşun
Gözlerim
Sen de varacak mısın

III — Tırnakların Uzak

Ellerim uzak neyleyim
Ayaklarım o deli rüzgârdan uzak
Tırnaklarım uzak neyleyim
Vietnamlım
Kardeşim

Türküler yaksam sona
Yüreğimi koparıp göndersem
Bu fırtınalı deniz gibi göğsümden
Vietnamlım
Kardeşim

IV — Umudun Güzelliği İçin

**Vardılar intihar komandaları
Umudun güzelliği için
Bir çelik öteköl alıp
Yaşamının güzelliği için**

**Daldılar intihar komandaları
Karanlığa delifışekler gibi
Vurdular hancerlerini
Tutsaklığın bağrına
Canavarlığın bağrına
Zulmün
Açlığın**

**İnsanın insanı aşması bu
İnsanın çeliği aşması bu
Utanmam gayri insanlığımdan
Korkmam gayri**

V — Bizimkiler

O yalın yapıldak
O göğüsleri ceviz ağaçları gibi kavruk
O gözleri iki oteşten kor
O sakaklardan deliflşek gibi gecenler
Bizimkilerdi

O saçlarında dağların uykusuzluğu
O boyunları ipincecik
O ekmeği öpüp başına koyanlar
O namluları çocukları gibi sevenler
Bizimkilerdi

Bizimkilerdi hançerlerini üşüren
Yağlı kalın ensesine sömürge'nin
Jetleri kink oyuncaklara çeviren
Vitaminli suratların ve daların
Ve şehvet katikahalarının, cöpcatanların
■stünden basıp gecen
O yalın yapıldak
O boyunları ipincecik
Bizimkilerdi

Kalk be kardeşim
Deli mısın be kardeşim
Bu tan başka tan
Sular vurdu gündüze
Kalk ta kınlan zincirlerin sesini dinle
Doğulan karanlığa bak
Zulmün kaçışına
Kalk be kardeşim

Can cekişiyor yedi başlı ejderha
Ateş içinde şaşkın akrep
Urun ha dostlar namus günüdür
Urun karanlığa
Urun bu sömürgeci

Ellerim yanında değil neyleyim
Tımaklarım uzak
Vietnomlım
Kardeşim

VII — Yeryüzü Bayrağı

Bir avuç insan taşıyor yeryüzü bayrağını
Şimşekcesine, yelcesine
Taşıyor yükünü tüm karaların ve denizlerin
Bir ovuç insan
Ateşten ve çelikten
Ölüm ve düş gibi
Yaşamak ve umut gibi
Veriyor bir evren savaşını

Bu senin savaşındır Zencim
Portorikolum, Daminiklüm, Hintlüm
Bu senin savaşındır Kızılderilim
Madritlüm, Zonguldaklüm, Diyarbakırlım

Alınıyor kalalar
Can çekişiyor yedi başlı ejderha
Vuruyor toprağıma şavkı
Göklerin ve denizlerin
Bir uçtan bir uca aydınlığı taşıyor sular
Yeni baharlar için

VIII — Sömürge'nin Türküsü

Ağla ağla sömürge
Ağla da gözyaşının güzelliğini öğren

Şaşkınsın, korku içindesin, bunalmışsın
Denizler tutuştu sömürge

Varır ak ekme ekme ekme
Mavi göz eia göze sömürge

Türküler akar bir yeni sonsuza
Varınca bir yeni çağa evren

Ağla ağla sömürge
Ağla da gözyaşının güzelliğini öğren

IX — Düşerse Kozalak

Düşerse kozalak
Toprağın suyun güneşin kardeşliğine
Varır maviliğe bir ulu çam

Düşerse Vietnamlım
Bir yangın sabahı kızılığında
Tazecik bir yaprak gibi
Gönülmüze usulca
Varır servileşir geleceğe bir insan

ZULME, ÇİÇEKLERE v.s. DAİR

Nice ki ilkyaz gelende
Vurur dallara sürgün
Yürür keskin bir yaz göğünde
Nisan çiçekleriyle doludizgin

Bir yanda özsu ve güller
Bir yanda direnç
Trenler giderken ileri
Kurşunlar giderken
Çırpınır direnç

Direnç, o geçmişin cadısı
Sevgimin kelepçesi
Prangam

Bazan da bir komando biçiminde
Yaşadığımız drakula geceleri
Yüzünde dağlanmış bir gülümseme
Belki gencecik bir gelinindir
Belki annemin bu çığlık
Bu yaralı güller

Yirminci yüzyılda verildi işbu kavga
Karanlıkla güneş arasında
Kelepçelerle bilek
Tırpanla çiçek arasında

Yaralarım tohumdur geleceğe
Bicaklar çoğaltır beni
Ve ısıtır geceyi cıglık

Bu ateşler ölen bir akrebe şölendir
Bu cıgıklar tohumun toprağı aşması
Ve bir örs üstünde dövüle dövüle
Yüreğimiz, pişer
Gözlerin umudunu yitirmesin
Zulmü bir demet çimenle vuracağız alınından
Tomurcuğun ucuyla
Gülün kızılıyla
Ve kardeşlik türkülerıyla gececeğiz
Yirmibirinci yüzyıl kapısından

Yirminci yüzyılda verildi işbu kovga
Karanlıkla güneş arasında
Kelepcelerle btek
Tırpanla çiçek arasında

Bıçaklar dağlasa yüreğini
Kendini sulara bıraksan
Kar yonığı yüzünde acıların çiçeği
Fırat onu hatırlar mısın?

Yado bir türküdür söylenir ülkemde
Doğlardan kopup gelen
Sanki bir dal uzanır maviliğe
Toprak dayumsuz güler
Büyür elleri bir tutam ışık
Düşer elleri ölüm
Yado bir sevgidir belirip yiten

Bir sabah vakti yürüdük
Sesimizi kuşlar gibi saldık heyh be!
Yürüdük duvarlar, kapılar, zincirler üzre
Yol verdi bize azgın aular
Namluları yaşama gibi sevdik

Artık gülsün dedik doğ köyleri
Arpa ekmekleri gülsün
Gülsün benim anam yeter gayri
Deđliřsin dedik birşeyler
Deđiřsin geçmiş ve gelecek
Yoksulluk ve zulüm

Gecelerde bir ses gibi olmak
Ateşler yanar, gđsmz büyür, olmak
Türküler yansın heyy bel
Gelecek... a bir ebemkuřađı
Yaylamızda hazıran yeli
Ardıc ağaçları ve zgrlk

Büyür elleri bir tutam ışık
Düşer elleri lm
Ateşler snsn dağlarda
Koyunlar melesin dağlarda
Gecelerin kanı aksın

Bingöl dağları uzak
Bütün dağlar uzak neylersin
Yaklaş benim uysal tanrıçam ölüm
Sev Yado'yu yargun gözlerinden
Atmaca yüreğinden sav

Sesimiz kırık bir ayuncak şimdi
Tarih önünde boynumuz bükük
Bu serüven değişmedi neylersin
Bekleşir dağ köyları orda
Bekleşir çiçek açmaya zozan
Bekleşir göcebem

Bıçaklar dağlara yüreğini
Kendini sulara bıraksan
Yaşamayı delice sevmek, Yado
Namluları delice sevmek
Fırt onu hatırlar mısın?

PEŞMERGE

Yüzünde yağmurların kırıbacı
Karla ayazla dövülmüş
Çocuk gülüşlü
Gözleri keskin
Bir peşmergeydi o

Bir türküyü bir ucundan tutar gibi
Tarlasını usul usul karar gibi
Karışmıştı
Yirminci yüzyıl kavgasına

Bir peşmergeydi o
Çağları azad etmek için
Gülyüzünü götürdü ölüme
Türkülerini götürdü
Kurdu, kuşu, toprağı
Sevincl azad etmek için

Çünkü yirminci yüzyıl
Bir nomludur atamızdan
Bir filizdir kan rengi akan

NAMLULAR ÇÖZER BİLMECELERİ

Kerkük'te aralarda dağlarda
Ölüm bulutu üşüttü beni
Sen bir maviş anısın
Düşünürüm kavgaların sıcaklığında
Herkesin kendi masalını

Kerkük'te herhangi bir evde
Yumuşak bir sürüngendir zaman
Beni zincirlerimden tanıyın
Gözlerim eski Mısır
Yani kurşun izleriyle sessiz ve derin
Ben çağdaş yalnızlığım

Kim ne derse desin
Namlular çözer bilmeceleri
Ve namlular yapar dağları güzel

Umut bir sevdadır bazan
Ve insan yeşerir kavgalarda
Açlığın ve çıplaklığın
Güzel olduğu orda
Herhangi bir Kerkük'te

Sular uzak düşer kimi zaman
Uzak düşer türküler
Kimi şîr bir filizdir insandan
Öğrenilmeden yîter

Nasıl anlatmalı süzûlûp giden kuşun
Ve onun yanık yüzünü
Gözleri eski Mısır
Yani kurşun izleriyle sessiz ve derin
Nasıl anlatmalı herkesin masalını
Cağdaş yalnızlığını onun
Kerkük'te oralarda dağlarda

İsyan betanılan gözyaşına
Pazarda satılan mutluluğa
İsyan mobilyaya dönüşen
Sevinçe ve acıya
İsyan demir parmaklıklar ören
Elin sıcaklığına
İsyan alınterine bir kelepçenin
Parayla alınıp satılan
Güzelliğe ve şılre isyan

İsyan korkunun savunmasına
Çiçekteki zincire, zincirdeki ekmeğe
Şehrin surlarına ve âfkesizliğe
Yeşili olmayan göğe
Ve aç bir köpeğin
Sessizliğine isyan

İsyân tarîhin çamuruna
Büyücünün soluğuna
Pırlantanın şahına ve şahın burnuna
O şah ki
Şiirler ve İnsan düşüncesi geçer barışağından
Prensler, düşesler, kant mont v.s.
Bir de canım Arabistan şeyhleri
Ve boş konserve tenekeleri
Çöplüğe İsyân

İsyân Hıraşima'ya
Kurşunla kopan sevdaya
Apaletleri büyük
Beyni küçük generalin
Güneşsiz gözlerine İsyân
Çiçeklerin ölümüne
Çocuk gözlerindeki hüzne
Jetler, napalm ve kan
Ve ölü kâmur iskeletleri ağaçların
Yaralı hayata İsyân

İsyan boyun eğiŖe
Ađır aksak dűŖűnceye
Duvarların suskunluđuna
Zindancının yűzűne ve karanlıđa
Demir  k eye
Ve kelepçeye İsyan

İsyan atın sessizliğine
Bekleyen suya
Geç kalan sűrgűne
Gűrlemeyen dađa
Suskun namluya
 lű hayata İsyan

Ekmeđlimizi ve sevincimizi
G tűren gemilere
Kűskűn toprađa, yaslı göđe
BoŖalan hayata damanımızdan
Saframızın ve sevdamızın
Ortasına basan
 izmelere İsyan

DURGUN SUDA KAVGA

Durgun sulardayım şimdî ben
Ve derin uykusundadır bara
Zincirlerine büyülenmiş gibi giden
Karton adamlar ve hecin develeri
Tik tak, tik tak
Bir aşağı bir yukarı sallanarak

Üşüyen bir serçe hep aynı camlarda
Kar yağar, kar kalkar, aynı durgun sular
Aynı can sıkıcı ve gürültüsüz odamlar
Bir sabah dıpdırıl bir deliyle uyansam
İçimde kuduran bir atı bıraksam
Seni depremsiz sevemiyorum
Kavgalı güzel yaşam

Belki bir namlu varır mavi kuşa
Varır gibi aşkın dudaklarına
Gün olur uyusukluğa iner bir tırpan
Çimlerin yeşerir sığınakların altında
Yeşerir benim eski sarışın sevdam

Kartan adamlar çıkadursun terzilerden
Hincımı bilirim durgun sularda ben
Bunlar a dağlarsa şarkıları olacak
Umut ve kurşun
Kurşun ki bir selamdır aşka

Dağlar ve türkü
Bir çift mavi göz gibi aklımda
Eski bir boğa geçer sularımdan
Namlılarda çiçekler üretirim
İçimde bir cam, yaşam
Sürer kavga

OTUZÜÇTEN SONRA AŞK

Ne yana dönsem mayıs çiçekleri
Yüzüme sokulan bir sünger
Gözlerimde maviler... bu belki aşk
Uysal bir soluğun ,kıvılcımı
Ve tenimde
Usul usul kırkayak

Bu belki aşk
Belki mayıs
Körpenin kârpesi bir yaprak
Diyelim ölüşü bir karamsarın
Yani otuzüçten sonra
Kayalarla, fundalarla fışkıran hayat

Bu belki bir anın nükleer parçalanışı
Belki yüreğin aldanışı
Belki aşk
Ve tenimde
Usul usul kırkayak

BUZ ÇİÇEĞİ

Mağoranın önünde buz çiçeği

Yüreğim yüreğim

Benim başım yüce

Bedra Dağı gibi

Yollar nerede sevdiğim

Denizler nerede

Vurur şubat yeli, sizler oğoclar, kırlar

Kuşlar nerede, yapraklar nerede sevdiğim

Kurtlar aç şimdî

Ben açım

Dünya bildiğin dünya

Kırma dallarımı kar

Örtme toprağımı kar

Yollarımı tutma

Orda devler var suları tutan

Bir dudağı yerde, bir gök mavisinde

Sevdiğim kırkinci odada tutsak

Kırma dallarımı kar

Yollarımı tutma

DERSİM

Tunceli, toprağı kırmızıya, sanya, mora çalan, yamaçları meşc ağaçlarıyla kaplı, iri yalçın dağlarla çevrelenmiş, içinde Munzur ve Harçik adında iki ırmağın birleşen, altı bin nüfuslu, üç isimli bir kasabadır: Mameki, Kalan, Tunceli. Yani Mameki'den kalan Tunceli.. Halkı sakindir. «Kirve, hısımlar, aşiret çocukları»dır. İçinde iki büyük kışla vardır, «38» den kalma.. İl oluşu daha sonraki bir tarihe rastlar. Tunceli bölgesinin eski ilimli adı «Dersim» dir.

I — Dersim

Bir eski öyküdür bileceksiniz
Masallardan kalmıştır Dersim
Ülkemlin ortasında gizli
Yonık bir türküdür Dersim

Yıl otuzsekizdi dağlarda
İri ceviz ağaçları ve atım vardı
Bir arpa ekmeği kadar sıcaktı
Toprağı, karım ve çocuklarım

Oysa soğuk bir kuştur
Parıldar eüğü

Bana niçin uzaksın düşündün mü
Kurda kuşa dostluğumu düşündün mü
Bu sularda ölüm bile güzel
Sen hiç kurşunların anlamını düşündün mü

Yıl otuzsekizdi dağlarda
İrî ceviz ağaçları ve otım vardı
Güneş ve sular ülkesinde orda
Orda ki eski bir öyküdür Dersim

II — Hızır Paşa

«Hızır Paşa bizi berdar etmeden
«Açılın kapılar şaha gidelim.»

O ki Hızır Paşa'dır
Berdar edecektir
Berdar edecektir güneşleri
Pir Sultansız bir evrendir onun evreni

O ki Hızır Paşa'dır
Hayatı yasaklar denizi bellemiştir
Gayri özsü yürümesin dallara
Türkülere zincir vurulsun

Bir kez yasak mıdır gülümsemeler
Elin ele, dostun dosta varışı
Bir kez yasak mıdır tohumun yarınlara varışı
Umutlar, uykular, düşünceler
Özgürlüğe zincir vurulsun

III — Orda Vardır Pir Sultan

Bileğin nerde kelepçeli
Orda vardır Pir Sultan
Başlarsa yeni bir zindan
Orda vardır Pir Sultan

Eşkiyalar tutmuşsa su başlarını
Bebeler acsa
Orda vardır Pir Sultan

İnsan duyarsa
«Topraksız İnsanın
«Ve İnsansız toprağın feryadını»
Orda vardır Pir Sultan

IV — Türküler Aşıp Geçer Taşlardan

«Kalenin kapısı taştan çıkılmaz»
Amma
Türküler aşıp geçer taşlardan
Ve bir kerre daha
Ölüp dirilir Pir Sultan
Özgürlüğün şavkı vurur karanlığa bir kez
Munzur çıkmıştır yatağından
Sesi dağlarda taşlarda
Ulu bir çağlayan

Bu yolumuzdur yürüyeceğiz
Tan yeri al olana dek
Bu işimizdir öreceğiz
Toprak elimizde güzelleşecek

Kaçan kaçır
Varan varır
Bizim yüreğimiz pek

V — Neogestapo Adam

Neogestapo adam
Durup dinledi karanlıkta
Durup dinledi ses çağlayonını
Ses ormanını
Ses katarını

Adamın yüzü kindi
Hayatında sevememişti hiç
Karanlıkta bir sesin
Bir şiirin
Bir türkünün güzelliğini

Adamın bakışları kindi
Hiç dostça açılmamıştı bu gözler
Bir meşe yaprağına bile

Neogestapo adam
Yani akı birtakım Dedektif Nık hikâyelerinde
Yani kavgalıydı
Şiirle
Türküyle
Ve gülümsiyen herhangi bir yüzle

**Koltuğunda asık yüzlü bir puttur o
Tedirgindir
Mutsuzdur
Şaşkındır**

**Penceresine alev alev tutuşan Munzur vurur
Öfkeli'dir
Cılgındır
Budaladır o**

**Buyruk gelmiştir efendilerinden
Bir aferin olmak için
Ol makamda kalmak için
Köledir o**

**Ve böylece dirilen Pir Sultan
Alınıp tekrar zindana konacaktır
Maksat
Ve ol hikâyat budur**

Gençtiler

Ya da deli bir rüzgârda gençleşmiştiler
Dudaklarında bağımsızlık türküsü
Sokaklardan bir kan gibi geçtiler

Kimi on yaşında bebe
Kimi yaşlı «zanê xwe qisekeno»
Liseli, üniversiteli, mektepîz
İşçi, öğretmen, mühendis
Terzi, berber, işsiz
Tiyatro oyuncusu
Ve köylü idiler
Yürüdüler tan yeri al alsun diye
Soğuk patların yerini güneşler alsın diye
Yürüdüler
Ak kâğıt üstünden hayata geçirmek için
Özgürlüğü bir selvi gibi dikmek için
Yürüdüler binlerce bircesine
Bir barış imcesine

Dudaklarında bağımsızlık türküsü
Sokaklardan bir kan gibi geçtiler

Karakol önünde
Neogestapa adam
Ve özgürlük ormanı göz göze geldiler bir an
Birinin gözlerinde kin, ötekilerde inanç
Bağımsızlık marşını okudular
Sesleri bir ulu koraydu dağlarda yansıyan
Ve uzun süre beklediler
İçerde onlardan biri vardı
Onu istediler
Bir ölümü paylaşmaya gelmişlerdi
Belki de

Cevap ilk kurşundu
Bir cam gibi parçalandı gece
Böylece banş ormanı kurşunla toranacaktır
Yüreği pek adamların bağı konlanacaktır
Öyle ki beklenen güneş kanlarımızla kızarsın
Özgürlük gülü
Kanımızla beslenip büyüsün

Kaçan kaçır
Varan varır
Bizim yüreğimiz pek

IX — İnsan Kanı Bıtektir

İnean kanı bıtektir
Tohumdur bir nice yaşamaya
Şilre, aşka, öyküye

İnsan kanı bıtektir
Emzirir toprağı annese
Selviler, camlar, çimenler
Yediveren güller bıtsin diye

İnean kanı bıtektir
Özüdür güneşin, denizin, yaprağın
İneandır o açar her yerde
Umutta, hüzünde, özgürlükte

Biz geleceğe kan verenleriz
Onun için yaşarız gelecekte
Gestapa adamsız ve putsuz
Suyla, otla, bacekle kardeşçe

X — Bir Mehmet Kılan'dı

O, Dersim toprağının büyütmesi
Bir Mehmet Kılan'dı
Bıyıkları gibi yüreği kocamandı
Eğilmeye alışmadı nedense
Alçak sesle konuşmaya o
Gözleri ıslıl ıslıl sevgi
Ve zaman zaman öfke
Saçları canlı bir isyandı

Bundandı onun dağlara tutkusu
Bundandı onun şaraplara tutkusu

Basboriton bir Mehmet Kılan'dı
Bıyıkları gibi yüreği kocamandı
Kurşunlardan da baskın
Ordaydı, orda alacaktı, eylem içinde vardı
Ve nice hileye, zulme, kalleşliğe
Yumruğunu koyardı

O bir Mehmet Kılan'dı
Nice kahpe faklarından geçip gelmişti
Ortaya bütün insanlığını koymuştu
Bütün sevgisini, ylgıltlığını
Ama aldıandı
Bir kin kıvılcımı sarstı onun
Kıvırcık saçları altındaki başını
Çevresine bir kon gölü yayıldı

Kimi on yaşında bebe
Kimi yaşlı «zoné xwe qisakeno»
Liseli, üniversiteli, mektepsiz
İşçi, öğretmen, mühendis
Tatlı, berber, işsiz
Tiyatro oyuncusu
Ve köylü idiler

Betonların üstüne baylu boyunca uzanmıştiler
Gözlerinde kon güller
Tenleri bir kez daha cello
Bir ateş çemberinden geçmiştiler
Paraları, saatleri, bel kayışları alınmıştı
Kimi ayakkabısız
Kiminin gömleği kana bulanmıştı
Ekmeklerini kardeşçe bölüşmüştüler

Camlardan meraklı gözler süzüyordı onları
Kafese konmuş azgın hayvanları
Gökyüzü yaratıklarını, eşkiyaları
Seyreder gibi...
Küstürlerinde alabildiğine cömert
Ve sonkı sevgi denen şeyi hiç bilmemiş
Seyircilerdi bunlar
«Onları düşünmeye alıştırmamışlardı»

YÜZLER onurlu ve sakındiler
Gecmişe karşı anlayışlı
Geleceğe kararlıydılar
Daha çok ateş çemberi bekliyordu onları
Birşeyler bitmemişti daha
Anlıyorlardı

Garnizon nezarethanesinde YÜZLER
Betonlara boylu boyunca uzanmıştılar
Ekmeklerini kardeşçe bölüşmüştüler

ESKİ AŞKLAR

Kimi zaman bir cigara dumanında
Yorgun akşamlarda hatırlar insan
Yalnız bir gül gibidir eski aşklar

Çay ıçer damına ayrırlardı
Sanki çoktan tanışım insanlardı
Bir türkü mırıldanırdım usulca
Saat beş sularında geçerdi o
Bir gülilmseme gibi camlarda

Bakarsın yıllar sonra bir ikindi
Çatılar üstünde bir saluk mavi
Utangaç elleri gibidir
Bir yel vurur akasya dallarına
Bakarsın yıllar sonra
Bir selam gibi çıkagelir

İnsan birini yorgun akşamlarda hatırlar
Ezlik bir gül gibidir eski aşklar

ÖLÜM VE ÇİÇEK

Tan kızılığında buluşalım orda
Çocukların türküsü, bulutlar ve doğan gün
Orda ölüm ve çiçek

İçimde gözlerin yürürüm kalabalıklar arasından
Hüzünleri alır senden yürürüm
Yüzün ne güzel böyle çocuk
Sevgilim gibisin, mutluluk musun

Bu ses benim yaşamamdır
Dokunur sessiz yapıklarına gecenin
İzleme onu ölüm
Uzanıp gitsin mavilere
İzleme onu şiir bitmesin

Tan kızılığı vurdu sulara
Yaydı kokusunu çiçek uzaklara

GÜNEŞ VE KAR

Kar üstünde türkü, güneş ve sonsuz
Gözlerim bir çelik ısıltı kar
Uzatsam ellerime değer ölüm
Ve gülümser yaşamak

Mutluluğu seyredin yitebilir
Bir yanı engin gökte, bir yanı yüzünüzde
Irmak boyunca ısıyan buz çiçekleri
Pul pul yanıp sönen kıvılcım kar

Tepeler, avalar, dallar boyu kar
Güneş altında bir çelik ısıltı kar
Bu benim çocukluğumdu
İpek hâceği sıcaklığım
Taşır bir sıcaklığı başka yıllara
Başka çocuklara kar

YOLCULUK

Kimi zaman yağmurlar biçiminde
Bozkır günlerinin uğultusu
Belki de armanın iri gülleri
Bir kav ateşidir içimde
Gider mısır tarlaları, günebakanlar, giderim

Düşünmek işte yılları, ayrılıkları
Bir Akdeniz akşamını düşünmek
Sevinç mi keder mi böyle
Yıllarca taşınm trenler gibi
Gider mısır tarlaları, günebakanlar, giderim

Bir yağmur mevsiminde açar yüzün
Tutuşur güneş harmanında
İliklerime dek böyle yaşadığım
Aşk mı yoksa ölüm müdür
Gider mısır tarlaları, günebakanlar, giderim

DERSİM II

Orada ısılanmış güneşe gittim
Çımdım ormanın nice rengini

Munzur boyunda güneş bilsen
Kaçak bir sevgilidir ekimde

Oysa bir kavga var bütün bu şîrde
Yarın bir başka yarındır gîtsem

Dağlar bir masoldır andıkça gülümserim
Atımı yeni bir aşko doğru sürerim

Bir uçtan bir uca Dersim hırçın ve güzel
Dersim eski öykü, Dersim o benim şövalye ülکم

DİKENLİ TEL

Dikenli tellin ötesi
Bir mavi süttür
Bir demirel körüğünce saçılır
Hayat kıvılcımları
Nah şuramda yaşamamın pınarı
Nah şuramdakin kadının

Güneş altında bir tuldür uzor
Saçların gibi bir dünyadır
Çocuk gözlerinde, çiğ tanelerinde
Dostluğun
Umudun
Sevda'nın serencamı

Tel örgünün berisinde
Türküsünü dinlerim dünyanın
Kayaların, vahşi ırmağın
Ve burukluğunu hatırlamanın
Ey aydınlığı emziren gece
Ey bir demirel körüğünce
Üreyen hayat

Ses, renk ve gölge
Sevinç ve zulüm
Aşar telleri gönlümce yürürüm
Bir çırpıda avucumdasin yeryüzü
Bir solukta içimdesin

Sen benim savaşımla varsın
Ey sevda
Ey nar çiçeği, mavi kuş
Denizin ve göğün tuzu
Acının ve çılgınlığın
Ey yeryüzü, kadınım
Sen benim kavgomsın

BİR GÜLÜ BÜYÜTMEK YOK MU

Örsün üstünde ses
Ve kıvılcım
Hep gençlik çıgıkları hatırlarım
Ayakları çıplak, göğüsleri yırtık
Yaralarına umut basmışlar
Bir gülümseme gibi taşıyorlar
Kamçı izlerini ve kederi
Hatırlarım
Daha dün gibi
Yüzyıllar boyunca
Ezilenlerin serüveni

Dallar suskun ve buruk
Kor türkülerini açılı
Kağuşumdan ve tel örgülerden öte
Diyarbakır şehri suskun
Ova kıpırtısız, dağlar çok uzakta
Ve ben akkor bir öfkedeyim

Böyle her bahar yeşeriyorsam
Kederi ve zehri yeniyorsam
Bir gülü büyütmek yok mu
İzbede
Kavgada
Sevdada varsam
Bir gülü büyütmek yok mu

Gecti ezilenlerin resmigeçidi
Yirminci yüzyıl kapısından
Çığlıklarla, ağlılarla, marşlarla
Seslerinde kavgı ve kin
Özlem ve sevdı
Bir öfke gibi hatırlarım
Keskin dişlerini efendilerin
Gülüşleri, komçıları, darağaçlarını
Ben hıncımı bir yıllarca taşıdım
Bir umut dıceğı gibi taşıdım
Kavgamdı bir gül çıkar
Bilirim

1 — Tutsaklar

Geldiğimizde otlar yemyeşildi
Ve kuzeydeydi güneş
Kömür deposu boşaldı işte
Mamak' o sonbahar geldi

Güneş altında tutsaklar
Geçen sonbahara bakıyorlar
Şirin mi şirin gecekondu evleri
Samsun asfaltında otomobiller
Ne güzeldir yollarda olmak şimdi

Kimi zaman çocuklar bir evrendir
Yüzlerinde sonbahar mavisi
Yağmurlar düşer, güneşler sivrulur
Ve çocuklar tez büyür kimi zaman
Kurşunlar böler sevdamızı

Tutsaklara bakıyor nöbetçi
Ben nöbetçiye bakıyorum
Nereli
Ne iş yapar
Ne düşünür...

Sonbaharı sevmedin mi hiç
Hey, telleri bekliyeri nöbetçi!

IV — Her Sonbahar

Yeryüzü o benim soneuz türküm
Sevgilim sonbahar
Yaşamak
Sular ve gün ışığınco
Yaşamak
Bir kara sevda gibi
Bu ölümsü güzel gök altında

Belki çocukluğumdur duyarım
Böğürtlenlerdir mor ve buruk
Ölümsü güzel
İçimde süren tomurcuk

Her denize açılan yelkende
Her taşında yüreğim carpar
Yeryüzü o benim bitmez sevdam
Ve bir yangın yenilenir İçimde
Her sonbahar

HELİN, EVİN, BERİVAN

Helin, Evin, Berivan
Sizi ve baharı düşünürüm
Sular kl aktır ülkemde
Sizi ve suları düşünürüm

Fırat'ın âtesi bir aladumon
Türküler sardı dağı taşı
Kavga günleri gelip geçti
Sizi ve ülkemi düşünürüm

Toprağın gözyaşı dinsi'n
Kuşların ve çiçeklerin
Gün vursun tarlalara
Mutsuz halkımı düşünürüm

İşte karanlığın kaleleri
Bir bir yıkılıp düşüyor
Bir yeni çağdır başlayan
Özgür insanları düşünürüm

Türkülerimiz nice aydınlık
Sevdamız büyük olacak
İnsanı insan yapan
Güzel günleri düşünürüm

Bir koradumondır dağılır
Açlık, kin ve kavga
Yeni sözcükler bulacađız
Yeni bir dünya düşünürüm

Veryüzü öyle geniş ki
Öyle dađurğan ki toprak
Öyle hünerli ki ellerimiz
Evler, çocuklar düşünürüm

Yaşamaya böyle sevdalı
Ve ölmek yarınlar için
Kavga günleri dađmuşuz
Hayatın anlamını düşünürüm

Ben ki aydınlığa sevdalıyım
Kardeşliğe ve toprağa
Parafansın zincirler
Demirsiz bilekleri düşünürüm

Helin, Evin, Berivan
Bilirimi sizler büyüyünce
Mapusane külleri üstünde
Acan gülleri düşünürüm

KOĞUŞTA GÜNLER

Dışarda donuk bir Puşkin gecesİ
Diyarbakır'da kar
Koğuşta gürültü
Ve seni düşünmenin yalnızlığı
Akasya dalı
Dikenli tel donmuştur
Pencereemde buz çiçekleri
Dicle nehri donmuştur.

Bilmem ki nasıl anlatsam
Sen devrimciymişsin diyorlar
İşçi sınıfı demişsin diyorlar
Baskı altındadır falan filan
Sömürü son bulacaktır
Demişsin diyorlar
Bilmem ki nasıl anlatsam

Camlarda bir demet buz
Akasya ağacı dallarında kor
Ve şaşılacak kadar güneşli bir gün
İnsana serüveni
Sevdayı ve zehri düşündürür
İçerdeyiz
İhanete ve yalana alışır gibi
Linyit kömürüne, bitlis ciğarasına alışmışız
Sargu suale
Zulme
Kavgaya
Ve özgürlüğü
Bir nefes tütün gibi çekmişiz

KUKLA

Rüzg rlar t rk  söylediđinde
Yaban g l  çiçeđe durduđunda
Kuşlarımı bıraktım. kukla

Kar  atlar
Sürer güneşe sevdalı tahum
Giderim atım göklerin kaydında
Ben bir ışınım, kukla

Acılar gün dođurur
Kızlar büyür sevdaya
Yeni bir ateře  rer soluđum
Parıldar  elik
 atlar atom, kukla

Akar zaman ve su
Karanlık, ışık
Renk, tat ve koku
Dayumsuz bir dans icinde evren
Akar hayat, kukla

Bıraktım kuşlarımı engine
Göklere vardı kahkaham
Sen de sal gözlerini ufka
  z aklın zincirlerini
Akıp giden zamanda
  z ellerini kukla
Heyy, kukla

SERÇEKUŞU

Serçekuşu, serçekuşu
Tomurcuklar açtı mı
Güney yelleri esti mi
Dışarda ne var ne yok

UMUDU NASIL ANLATMALI

Denizler, ÷lkeler aştım nice
Sevdamı nasıl anlatmalı
Bir hüzünse taşıdığım hep
Dağlar ardında, ufkun ötesinde
Umudu nasıl anlatmalı

TUTSAKLARI BEKLEYEN MEMED'İN TÜRKÜSÜ

Gözlerinden yaz akşamları geçmez mi
Geçmez mi Zeyno kız, yanakları değirmi
Ahlat ağacı, gün vurmuş yoncalar
Aklından geçmez mi hiç şaşorım
Yüzü neden böyle anlamsız durur

Yıldızları sönmüş gibi, çiçekleri kokmaz mı
Sevmez mi pirinc göleklerini, tütün fidelerini
Dizi dizi selvileri
İşte yüreğimde ve aklımdadır
Al şafakları Memed'in
Umut torbası burda işte
Sımsıkı bağlı
Memet bekler onu
Süngüsünün ucu parıltılı

Çekiçler kıvılcım saçar
Toprakta kimil kimil bir hayat
Yer gök ışık içinde
Ve sevdamızın güzelliği
Sevmez mi Memet yağlı tulumları dersin
Dumanı nazlı tüten bacalar
Amo işte o bekçisidir
Kelepçeli geleceğinin
Süngüsünün ucu parıltılı

Toprak yutan adamlar vardı
Tarlalar ve fabrikalar yutan
İnsan yutan adamlar hele
Hey anamı hey bir zamanlar...

Gelecek günleri düşünürüm
Adımız gecer mi dersin
Şaşarlar mı bizim ve Memed'in hikôyesine
Duvarlar, telörgüler
Anlatır mı birşeyler

HARÇIK BOYLARI

Bu Harçık boylarının büyüsünü
Bir ben bilirim yavru geyik
Güneşleri kovalarım bilsen
Kayaların türküsü bitirir beni
Orman mı, gök mü içimden geçen

Işık denizine banıp çıkmış
Taze kumşolar gibi tüten
Kırklar Dağı ardımdadır
Yel gibi geçtim Deliktaş'tan
Bir ben bilirim yavru geyik
Mavi gümüş sularla aynaşan
Alabalıklar mı, düşlerim midir

Kutudere ve demli çayların yangını
Yüzleri bir selâmdır dastların
Kırık'te soluklanır mavi
Toprak kokusu, şövalye türküleri
Zağge buruk bir güneştir
İnsanın bulup bulup yitirdiği

Bu belki güzelliğın ölümü. ölümün güzelliğı
Belki eski ve ölümsüz
Yoğun bir dans içinde yaşam
Su, rüzgâr, orman
Geyik ve güneş

Ardımda tutsak bir kent
Korkuya, kuşkuya belenmiş
Rüzgârlarımı alır giderim
İşte bir bıçak ışıltısında dağların özgürlüğü
Eski
Yalnız
Onurlu bir hüzün gibi

Dağlar dağlaşır benimle
Sevdalar sevdalaşır
Gelecekler döllenen içimde

Yatakta, kavgada, mapusonede
Ve kederli olduğum günler
Ve dalginken
Harçık boylarında olurum hep
Harçık boyları içimden bir yağmur gibi geçer.

BİZİM DÜNYAMIZ GENİŞTİR

Kim bizim kadar sevebilir
Bu cıgırlık cıgılığa doğan günü
Kanımızla boyanmış günü
Bu acılığımız, acılarımızdır
Binlerce yıldır süregelmış
Ölkemiz, hincımız, kavgamızdır

Söyler tarla kuşu türküsünü
Söyler karınca
Çiçek, dal, rüzgâr ve su
Söyler türküsünü birağızdan
Emekçi kardeşlerim
Anam, kardeşim, korım
Bu türkülerin en güzelidir

Bizi bekliyor işte toprak
Dallor yaprak açmaya
Başaklar dolgun olacak
Bekliyor vermek için en kırmızıyı
En ballıyı
En sevdalıyı
Hayat

Ve makinalar şimdi düşmanım değil
Dostumdur
Namlular uzanmaz gözlerime
Geçmezler sevincimin umudumun üstünden
Tanklar, toplar, uçaklar
Hapishane duvarları değil
Evler öreriş ak taşlarla
Balkanlarında çiçekler ve çocuklar

Sen olmadan önce sömürge
Biz vardık
Kuşlar, çiçekler, insanlardık
Vardı sen olmadan önce sömürge
Toprağa söylenen türküler
Yıldızların ışıltısı
Denizlerin saluğu
Vardı ocıların güzelliğı
Hüzün ve umut
Aşk ve alınteri
Sen öldükten sonra yine olacak

Bu bizim dünyamızdır geniştir
Ucsuz bucaksızdır bu evren
Geniştir tarlaların, ormanların gönlü
Anların, balıkların, kıraz dallarının
Gecenin ve aydınlığın
Gözlerin sevinci, ellerin kardeşliği
Biz ne yapalım tel örgüleri
İşkenceleri ne yapalım sömürge

Acılık

O gencecik soluğumun üstündeki dağ
Benim binlerce yıllık emekçi serencamım
Gider bir daha geriye dönmek üzere
Gider acı ve kin
Ölür prangalar

Söyler tarla kuşu türküsünü
Söyler bir ağızdan emekçi kardeşlerim
Türkülerin en güzelli

OZANIN ÖLÜMÜ

Ozanda sevdim karlı dorukları
Engin göğü, çakıl taşını
Bileklerimde zincirlerle özgürdüm
İnsanlar içindi kavgam
Çiceklere büyütür ölümüm

ZINDANCIBAŞI VE OZAN

Zindancıbaşı hey!
Yaşamak kurşuna dizilmez ki
Kurşuna dizilmez ki göğün mavisi
Yağmur, şimşek ve tohum
Bin çiçek açar sesim
Sesim kurşuna dizilmez ki!

Eşlenmişti onda hayat ve devrim
 Ölümsüz yanardı
 Kızıl alev dillimleri kanardı
 Serpelerdi ışığını uzaklara
 Derin, dilsiz karanlıklara

Durogan, hasta bir sessizliğin
 Ölümçül korkunun
 Dönekliğin
 Nice ayakbağından aşıp geçti O
 Vardı mavi güneşi aydınlıklara
 Denizln türküsüne, umudun sesine
 Evrensel şüre karıştı O

SARMAŞIK ÇİÇEKLERİ

Yasin'e, Aziz'e, İlhami'ye

İlk sevdam sarmaşık çiçekleridir
Sabahlara bir sürprizle doğan
Bulutsız gökyüzü gibi gergin
Ve yarım günlük bir yaşam

Dostlarım oldu benim
Ömürleri sarmaşık çiçekleri kadar olan

BEKLEYİŞ

Almanya'da bir ikindiyse
Gün vurmaşsa ekim çatılarına
Cebeci etekleri serilir pencereme
Dakuz yüz altmışdörtlere çeker giderim

Ben burada nice hüznler nakışladım
Çıkıp gelsen koynunda bir kumruyla
Hereke koyundan üşümüş zeytin dalı
Ve bir parça Marmara getirsen

YENİLENİŞ

Bu sevinc ne?

Sanki Ankara'da bir sokağa indim
Ey bana eylül aşkları getiren güneş
Ve yağmurun altında sımıcak yürek
Sanki on sekizinde hırpani gencim

SEVDAM

Parklarda cicekler görsem
Gülümseyen çocuklar görsem
Bir kızla karşılaşa bakışlarımız
Gözleri menekşe mavisinden
Ülkemin dağlarını hatırlarım
Sevdam namfulara yazılı

HEY KIZIL MANTOLU KIZ

Sen sosyalist bir şarkı gibisin
Heyy kızıl mantolu kız
Sevdiklerim uzaklarda kaldı
Yaşanmıyor dastsuz, düşmanınız
Gözlerimden belli mi yabancılığım
Hey kızıl mantolu kız

YENİK DEĞİLİZ

Yenik değiliz
Başa gitmedi çektığımız acılar
İlkyaz yağmurlarıyla yeşeren
Tohumlara bak
Bir yangın gecesini andıran
Sesleri dinle
Savaş alanında carpışonlar var

Yenik değiliz
Etseler de bizi ekmeğimizden
Yardan ayırsalar da bizi
Çocuklarımızın buğday başağı soçlarından
Ve uzak düşsek de dağlarımızdan

Yenik değiliz
İşte yeni bir bahar, yeni bir hasat mevsimi
İşte ışıltısı tırponların, arakların
Ve örse inen çekicinin sesi

Yenik değiliz
Torbamız tohum dolu
Kanımızda bir pınar gibi kaynayan hayat
Kaşar adım gidiyoruz kavgaya

ORKESTRA

Suskunsun

Sana herşeyi anlatır gözlerim

Şiiri, sevdayı, umudu

Yangınları, mapusları, hıyanetleri

Barışı, kavgayı anlatır gözlerim

Baş eğmişsem, baş kaldırmışsam

Dişimle tırnoğımle dayanmışsam

Sabırsız bir top gibi

Şafak vaktini bekliyorsam

Gözlerim anlatır

Dell bir orkestra gibi yürekten coldım

Hayatın şiirini

Gün doğuşunun ve sanbaharın

Suların, kayın ağaçlarının, tarlaların

Yürekten coldım acıların

Kırbac ve kurşun izlerinin şiirini

Kimi gün yazılarda kır çiçekleri topladım

Kimi gün ellerim kelepçeli, süngüler arasında yürüdüm
sokaklarda

Ve coldı durmadan içimdeki orkestra
Yongınlar, kurşunlar, lekence odaları
Annemin bilmez ağıtı
Dastların bıçaklanmış bakışları
Dikenli teller ardında bebek gözleri
Ve coldı durmadan içimdeki orkestra

Suskunsam

Sana herşeyi anlatır gözlerim
Sevdayı anlatır bir ağıt gibi
Barışı ve kavgayı
Bıçaklanmış yüreği
Bir şafak vaktini
Kurşunları anlatır gözlerim

GÜN GELECEK

Körpe bir dol gibi koparamazsın sevinçlerimi
Umudumu namlulara sürmüşüm
Gün gelecek
Bayram topları gürleyecek
Kız-oğlan yürüyeceğiz

Bir ırmaktır sevincim
Bir taydır koşar kavgadan kavgoya
Aladoğın ardındaki şafağa
Kederi gönlümden koparmışım
Bozgun yok bu savaşta

Beni yolumdan eyleyemezsin
Fıskırdı fıskıracak sürgün
Vardı varacak su
Yeni bir menzile

Gam değil acılı kapılardan varışım
Nice zincir, nice zindan
Adımıza yazılan bunca ferman
Gam değil
Umudumu namlulara sürmüşüm
Gün gelecek
Bayram topları gürleyecek

BİLİRSİN

Severdim yaşun kokan rüzgârları bilirsin
Balkanlar, beyaz evler, sarmaşık çiçekleri
Seni, küçük şiirleri ve dostlarımı
İnce yağın yağmurları severdim

Yaz günleri köyde otlar uzayınca
Okumak isterdim Viktorya'yı bilirsin
Ve okşardım söğüt yapraklarını
Boy atan ekinleri

Dayamadım Edlt Piof'ın sesine
Ormanların derinliğine, sessiz göl yüzlerine
Ve bir birayı yudumlamak akşam saatlerinde

Sevgili karım

Sana veremedim mutlu dünyasını küçük burjuvaların
Gençliğim bir isyan gibi geçti
Ezillerin cephesinde bir savaşçıyım
Mutluluk çetin bir kavga
Uzak bir zafer günüdür burda
Zulümlerden, mapuslardan geçmişim
Ölümlerde, kırbaclarda pışmışım
Ve çeliğe su verilmiş bilirsin

Bir kere tutuştu mu bozkır
Savaş türküleri sordı mı doğlarımızı
Mutluluk bir atar damar gibi vurur içimizde
Bir bālüğümüz vurulup düşse de
Kalanlar yürür
Yürür gözler, eller, türküler, silâhlar
Yeni bir menzile
Yeni bir hayata

ŞİİR VE İNSAN

Çok aradım insan gözlerinde şîirî
Çok gördüm bir başına yltip gidişini türkülerin
Gözlerini azıcık eyle
Sona ekmek ve şîir getirdim
Burda şimdi açık deniz türküleri
Dağlara süzülen kuş
Ben ki yıllarca bir sanfoniyl bekledim

Bir sıcaklığı alıp gitme benden
Gözlerini öldürüp gitme
Yeter kendine zincirler Ördüğün
Yoksa ne anlamı kalır bunca hünerin
Atomun, elektriğin, uzay gemisinin

Çok aradım insan gözlerinde şîirî
Çok gördüm
Bir başına uçup gidişini türkülerin

HELİN

O doğduğu gün ben doğ köylerimdeydim
O altı aylıkken hapisteydim
Döndüğümde unutmuştu beni
Üç yaşındayken süngüler arasında buluştuk
Bona ve Jandarma omcılara bisküvit vermek istedi
O altı yaşındayken sıkıyönetim aldı kapımızı
Bir yıl Ankara, İstanbul, Diyarbakır arasında dolaştım
Mapusoneye görmeğe gelişinde
Eve dönmüyorum diye küstü benden
Ve o yedi yaşındayken
Kıydın ondan ve ülkemden

O şimdi sekiz yaşındadır
Nedenini bilemez ayrılıkların
Acısını bilir
Ve onun için bütün bu olup bitenler
Bir oyuncuğun kırılışına benzer

SEN BENİM LA JAKONDAM

Yağmurlu bir ekim sabahında
Dalıp gidiyorum bir renk harmanında
Çimde kederin ve şiirli yangını
Sanki ağaçlar senmişsin

Bilemem nasıl bir evrəndin
Bir düştün simaıcak şuramda
Bu Münih göğünü parıldatan
Beshelli çocuklar senmişsin

Seni topraktan ve çimlerden oluşturdum
Çınar yaprağından, gün ışığından
Ve bir türkü leaı kıyılarından
Seni şiirden bir heykel gibi kurdum
Sen benim La Jakondam

PORTRE

Cılgınca sevdim yaşamayı
Keder içinde yağruldum
Bir yanım gülen ışık idiyse
Ağular ülkesiydi öte yanım

Yalnızlık bir heykeldir yüzümde bak
Tonlaşan saniyeleri çekti yüreğim
Oysa düşler, denizler verdim yüreğimden
Umutlar, güneşler, kuşlar verdim
Bir ömür boyu sevdıyla taşıdım, acıyı resimledim

Blisen ne dünyalar geçti gözlerimden
Türkülerim ucsuz bucaksız kırlarda yitti
Soluğumda demirler erittim de
Sen uçan bir rüzgâr gibi gittin

Bak nice öyküler bulacaksın yüzümde
Nice ustanın fırça darbelerini
Ve içime gömdüm bir buruk gülümsemeyle
Uzaklaşan nice ayak sesini

Hey avcıcağı, geceyi yırtan ışık
Bir maviye patlayan tomurcuk
Besbelli bir gezgindim, evrende şarkılar söyledim
Seninle beraberdim ve sensizdim
Bir öykünün içinden geçip gittim

GEÇMİŞE ÇEKİM

Doğdum ve yürüdüm bir ikilemie
İçimde coşkun at binicisinin özlemleri
Ya da kendini kıyıda kıyıya vuran bir gemi
Kimi zaman da can alıcı şahan gibi
Bir kurşun gibi dosdağru gittimse
Hep aynı ikilemdi

Bir selamla nice zincir öğrenler
Postlarım, sevdiklerim
Artık enginlere kaşan özgür çocuk değilim
Çoğırır ardımdan dokunduğum herşey
Yorgun bir denizciyim

Doğdum ve yürüdüm bir ikilemle
Kovga ki benim maceromdur
Yalnızlık prangam
Ve bir kırlangıcın ölümüyse durmak
Benim ölümüm de
Geçmişe çekim olacak

KUÇÜKÇEKMECE

Ele avuca sığmaz bir çağlayandır yüreğim
Umut parıltılı kıpır kıpır
Oracıkta Küçükçekmece koyundadır
Gizli, sıcak sevdam
Kızlarımı bağrım basmışım gibi
Elele yürünüşüz gibi sokak boyunca
Bir saluk, gün otkıvermiş
Bir saluk, bayram olmuş allar giylanmış

Ama taş katılığında
İmanız gerçek
Ne hılt etse de umut
Nice çılgın olsa da yürek
Ben Münih'teyim işte
Ve kederli uzak bir türküdür
Küçükçekmece

GEÇMİŞTE BİR GECE

Gün olur aldığım ince yüreğin sesine
Acımasız yürürüm
Uçarı bir yeldir önümde
Enginlere sürüp götüren yaşam
Gün olur vurunca sessizliğin canı içimde
Salgın bir ışığı hatırlarım
Yağmur sücekleri, saat sıfır onbeşi
Geçmişte bir gecenin kapısını çalarım

Yanıbaşımda mı oturmuştunuz
Benimle azıcık yürümüştünüz
Kenrlı düşlerinizi götürmüştünüz
Duydum deniz soluyordu, siz duymadım
Başımı cama koydum, içimden bir yıldız aktı
Çok eski bir çocukluk geceme aktı
Güldüm bir cam kırılır gibi şırıltılarla
İrkildi deniz, ağaçlar, ırkıldı gece
Hiçbiriniz duymadınız

Geceye sarındım
Kuşkusuz bana özgü bir geceydi bu
Ve olsa olsa herkesin böylesine
Bir-iki gecesi olur yaşam boyu
Küçümen omuzlara ağır gelen
Yani yüreğin dile geldiği anlar
Ve anıların harman olup savrulduğu

Bu vazoyu yıllar boyu taşıdım
Gönlümün usul yerinde
Kavgada, zindanda, uzak kentlerde
Onu günle işledim, deniz ışığını gömdüm
Çimen tazeliğiyle kurdum
Sonsuzla bezedim
Tuzla buz olan bu vazoyu
Ben yıllarca düşledim

Kavgamın bir adı vefa
Bir adı arkadaşlık
Bilen bilir zamanı nice çevik gittim
Köpüklü sulara yundum, ormanda
Göğün camında bir ok sevinçtim
Şimdi balıkçı oğlarına takıldım
Tutup dostluğu hatırladım
Deneysiz sabırsız ellerine
Besbelli gönlümce pişkin değilim
Hep incecik sızlayan
Bir tel vardır şuramda

Ama yıllar önce yola düştüğüm gün
Duymuştum, bir deli bıçkılanır gibi içimde
Çünkü birşey biter başlayan birşeyle
Bu yüreğe belki şaşacaksın
Adını bir türkü gibi alıp götürdümse
Hücremin duvarına kazıdımsa
Ama ben oyum ve buyum işte

Gün ve gece ikizlerimdi
Ölüm ve hasret
Kuşkusuz savaştım
Dostlara omuz verdim
Ve seni yaşadım iliklerime dek
Kavgam, sevdam, dostlarımla birlik
Ülkemdiniz, yaşamdınız
Benim varoluş senfonimdiniz

Ama ne denli güzel olsa biter her senfoni
Ve noktalanır hikâye
Artık benim uzayımda değilsin
Kesişir uzaklaşır iki çizgi bilirsin
Ve insan yürür kendi parabolünde
Ama kolay değil işte
Bir gece yarısı klmliğı değiştirmek
Bir yabancı gibi yürümek geceye
Ve alıştırmak yüreği
Biten bir bihâyeye

Kınasın kınamasın beni dostlarım
Olakl daha cak açılıp kapanacak
Klmi güne, klmi geceye kapım
Çünkü ben ayum ve buyum işte
Ve belki de bu benim geçmişte bir geceye
Son şiirim olacak

Fırtınalı gökyüzü karanlığından
Sızan ışığa şaştın mı?
Bir kan gibi donup kalmış kederin altından
Yüze vuran gülümsemeye şaştın mı?
Çünkü ben biraz ozansam
Bir orkestrayı taşıyorsam yaşam boyu
Denizden gelen bir melodidir bak
Ilık yağmurla akşam duvarına çarpan
Ormanı yaran otobüsün melodisi
Granit kayaların, darıktaki yalnız evin
Hem sen varsın
Taze sürülmüş toprak gibi besbelli
En yüreksiz gecede, en onmaz yıkıntıda
Ansızın icimde bir cingıraksın
Bir sevinç cılgılığı
Bir demet gün ışığı
Dünyanın neresinde olursan ol
Bir yüreğin o sınırsız corpıntısı
Terli gergin yağız at
İşte bundan yaşamının o inat güzelliği
Akşama denize yağmura armına kanşan orkestram
İşte bundan
Üremesi ve yeniden üremesi umudun!

DAYANMAK BENİM KAÇINILMAZ MACERAM

Bir den yankılanır da sessizliğin çanı
Ortoçağ izbelerinden, küflü dehlizden
Kendini upuzun bir yola vurmuş, noktamsı
Kahrolası, Van Gagh'un adamı
Ve yüreğimde usuldan bir kemirgen
Taşırım, taşırım daha, bir dünya omuzumda
Açılır açılır da kapanır yaram
Çünkü dayanmak benim kaçınılmaz maceramı

Üşüşür üşüşür de çağaltır kendini
Alici kuşlar cümbüşü, binlerce lenir
Ve sağdan gelir, soldan gelir hançer
Yal vermez dağda, azgın rüzgârda
Bir gülüş ürkek, acımsı
Bir bulutun kanadı, değer geçer
Çimlenir derinlerde kanla besli
Çimlenir granitten
Çünkü dayanmak benim kaçınılmaz maceramı

Blirsin sevdada, acıda pişkinliğim
Bir fülüt sesine çılgınca düşkünlüğüm
Korkuyu da yaşadım kimi zaman iliklerime dek
Kimi zaman sılıkıp attım korkuyu da alimin terıyla
En olmadık anda
Keder türkülerle içinde
Bırakılmışlıkta
Ama kızgın bir boğa olurdu şuramda
Çünkü dayanmak benim kaçınılmaz maceram

Nice dönem olsa tuttuğum dal, bastığım toprak
Nice yallar ayrılrsa ve çökse sessizliğin canı
Deneyden geçmiştir bilesin
Bu yaşamaya vurgun, bu çılgın, iflah olmaz yürek
Çünkü dünyanın dünya olması böyledir ancak
Yaşamın yaşam
Çünkü dayanmak benim kaçınılmaz maceram.

DÖNÜŞ YOLU

**Tam da pırıl pırıl su yüzünde
Tam da umut bir gün gibi açmışken
Ve koşar adım giderken yürek
Vurur zıpkın**

**Bir çelik ısıltısında
Zulümden, ağudan, pusudan geçtin
Bağrında kurşun delikler! gectin
Tam da kavganın şofağında
Tam da sevdayı bir dünya gibi kurmuşken
Tutar zıpkın**

**İlk yazdan bir dal gibi bazenip gelmişken
Dönüş yolu üzerinde vuruldun
Soldan gelen hançerle hem de
İşte bu
Bir şımşığın donuşu**

Düşüşü bir ağacın upuzun yonkılarla
Ve anıların cıldırtañ cingirakları
Yeniden başlamak ya da döllenışı kör sancıların
Yani hikôyesi
Dışlerini toprağa geçiren
Kocoman ağacın

Ben değil miydım aysa
Çiçeklere dil veren
Dünyayı sevdaya donatan
Hey düşlerimde doğan ve ölen
Seni eñ yapan ben değil miydım

Bir devdir alışkanlık
Ama iki insan iki ayrı hikôyedir

DOĞAN GÜN

Kırgın umutta
Keder tartusunda
Acıda, zehirde, pusuda
Yılma
Doğan günü bekle

Çünkü tutar bir erik çiçeği sunar sana
Doğan gün
Van gölünden bir sabah
Bir kıvılcım, bir titreşim
Bir tutam Akdeniz
Süphanı bir serinlik
Ve genç bir gerinme
Usulcacık sac hisırtıları
Bir dudaktan buğulanan sıcaklık
Tutar getirir
Doğan gün
Öpücük gibi kanar gözlerine bir melodi
Sevgilin gibi dokunur parmaklarına bir kedi
Ve kovga ve zulüm ve ateş
Hep birlikte örülen bir türkü
Güzel yapmak için, güzel olmak için
Çünkü hayat dönen, kıvrılan
Yanan bir ibrişimdir
Tutar getirir
Doğan gün

**Yayınlarımız arasında
ıkan ılır kitapları :**

- TEMMUZ BİLDİRİSİ
HASAN HÜSEYİN
- BAĞIMSIZLIK GÜLÜ
CEYHUN ATUF KANSU
- BİR ERMENİ GENERAL
ATAOL BEHRAMOĞLU
- PRANGALAR
KEMAL BURKAY
- YÜZÜNÜN BİR YANINDA
BERİN TAŞAN
- GÖRÜŞME YERİ
METİN DEMİRTAŞ
- KÜÇÜK ŞEYLER
ÜLKÜ ULUTRMAK
- DURGUNDA BİR KURŞUN
NİHAT AKSEYMEN

2.BASKI

10 TL.